

INTEGRALE AANPAK DAK- EN THUISLOOSHEID MET FOCUS OP BUITENSLAPERS

Kaders en richting

Inhoudsopgave

04 Inleiding

06 Uitgangspunten van de
gezamenlijke visie

10 Analyse van de
problematiek

13 Beleidskaders en
relevante documenten

14 Strategische richting en
visiepunten

16 Tot slot

1. Inleiding

Dak- en thuisloosheid vormt een groeiende en urgente opgave voor Rotterdam. Binnen deze bredere problematiek is er bijzondere urgentie rond de groep mensen die in de openbare ruimte leeft: de buitenslapers.

Deze groep is zichtbaar aanwezig in het straatbeeld, vaak zonder aansluiting op zorg of opvang, en veroorzaakt in toenemende mate ook overlast in de stad - zoals vervuiling, openbare dronkenschap en agressie.

Dat leidt tot spanning in wijken, bij ondernemers en binnen het veiligheidsdomein. Tegelijkertijd zien we ook andere vormen van dak- en thuisloosheid toenemen, zoals bankslapers, economisch daklozen of mensen met complexe problematiek die zich onttrekken aan bestaande hulpstructuren.

De variëteit aan achtergronden en hulpvragen maakt een brede, samenhangende benadering noodzakelijk, met extra aandacht voor de acute situaties op straat.

In de afgelopen jaren is vanuit diverse partijen waaronder het Rijk en de gemeente geïnvesteerd in het terugdringen van dak- en thuisloosheid. De urgentie blijft echter groot. Tegelijkertijd vraagt een duurzame aanpak om zorgvuldigheid. Dit document is nadrukkelijk geen eindpunt, maar een richtinggevend kader.

Veel voorstellen zijn nog onderzoekend en verkennend van aard: ze zijn bedoeld om kansen, oplossingsrichtingen en knelpunten in beeld te brengen, in plaats van direct uitgewerkte maatregelen te presenteren. Hierbij geldt dat niet alles nieuw is, soms gaat het om ontwikkelingen die al in gang gezet zijn waarvan bijsturing of intensivering gewenst is.

De financiële en juridische haalbaarheid van de ideeën moet nader worden onderzocht alsook de uitvoerbaarheid ervan. We geven rekenschap van de gemeenteraadsverkiezingen die in maart 2026 voor de deur staan. De uitkomst en de samenstelling van een nieuw college kan van invloed zijn op de (politieke) haalbaarheid van de aangedragen oplossingsrichtingen.

Met dit document roepen we betrokken partijen - bestuurders, ambtelijke organisaties en ketenpartners - op om de aangedragen ideeën verder te onderzoeken, uit te werken en bestuurlijk te wegen. Waar voorstellen haalbaar zijn, moet worden doorgepakt in samenwerking. Waar voorstellen niet uitvoerbaar blijken, vragen we om een heldere onderbouwing en terugkoppeling. Deze gezamenlijke stap is nodig om een stap verder te komen tot een gedragen, uitvoerbare aanpak tegen dakloosheid in Rotterdam.

Dit visiedocument is het resultaat van nauwe samenwerking tussen de gemeente Rotterdam, Ombudsman Rotterdam Rijnmond (ORR) en een groot aantal ketenpartners uit zorg, veiligheid, welzijn en het maatschappelijk middenveld. Deze visie bevat gezamenlijk gedragen uitgangspunten, duidt de huidige problematiek, en bevat voorstellen voor oplossingsrichtingen op de korte en lange termijn die nader onderzocht, uitgewerkt en bestuurlijk teruggekoppeld moeten worden.

2. Uitgangspunten van de gezamenlijke visie

01

Dakloosheid is in veel gevallen te voorkomen

02

Iedereen verdient een menswaardige benadering

03

Bestaanszekerheid vormt de kern.

04

Samenwerking is geen keuze, maar een vereiste

05

Zorg en veiligheid moeten geïntegreerd worden benaderd

De visie op dakloosheid in Rotterdam is gebaseerd op de volgende, breed gedragen uitgangspunten. Deze vormen de leidraad voor het vervolgtraject van analyse, beleidsvorming en implementatie:

1. Dakloosheid is in veel gevallen te voorkomen

Dakloosheid ontstaat zelden van de ene op de andere dag. Vaak zijn er al in een vroeg stadium signalen zichtbaar: financiële problemen, verlies van werk, relationele spanningen, psychische kwetsbaarheid of uitstroom uit jeugdzorg of instellingen. Door deze signalen tijdig op te merken en samen te werken aan oplossingen - via schuldhulpverlening, woonbehoud, zorgtoeleiding en maatwerk in bestaanszekerheid - kan in veel gevallen dakloosheid worden voorkomen. Dit vraagt om gezamenlijke inzet van gemeenten, woningcorporaties, zorg- en hulpverleningsorganisaties en maatschappelijke partners. Voorkomen is humaner, effectiever en maatschappelijk veel minder belastend dan herstellen nadat iemand op straat is geraakt.

2. Iedereen verdient een menswaardige benadering

Waar mogelijk streven we ernaar om mensen - ongeacht hun achtergrond of situatie - toegang te bieden tot passende ondersteuning en zorg. Deze aanpak is gericht op mensen die rechtmatig in Nederland verblijven of op mensen bij wie humanitaire ondersteuning binnen de wettelijke en financiële kaders te realiseren is.

3. Bestaanszekerheid vormt de kern

Wonen, werk, inkomen, zorg en netwerk zijn fundamenteel met elkaar verweven. Zonder die basis kan niemand duurzaam participeren.

4. Samenwerking is geen keuze, maar een vereiste

Alleen ketenbreed - met duidelijke regie en gedeeld eigenaarschap - kunnen we kwetsbare groepen adequaat ondersteunen. Dat vraagt om samenwerking tussen zorg, veiligheid, wonen, werk en inkomen. Maar ook om een heldere verdeling van rollen, gezamenlijke verantwoordelijkheid vanuit verschillende domeinen en - waar nodig - doorzettingsmacht. Zo voorkomen we dat mensen tussen wal en schip vallen, en creëren we ruimte voor duurzame oplossingen over de domeingrenzen heen. De samenwerking moet (juridisch) niet belemmerd worden door de AVG. Een aanpassing of ruimere interpretatie van de wet en regelgeving is noodzakelijk.

5. Zorg en veiligheid moeten geïntegreerd worden benaderd

De toename van onbegrepen gedrag, zorgmijding en overlast vraagt om versterking van bemoeizorg, persoonsgerichte aanpakken en - waar nodig - juridische kaders

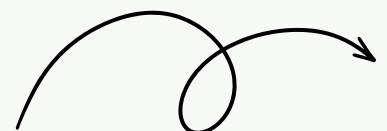

Foto: De Ontmoeting

De voorstellen in dit document zijn richtinggevend en vragen om verdere uitwerking, toetsing in de praktijk en bestuurlijke reflectie. Niet alles is direct meetbaar of kwantificeerbaar, maar elk voorstel moet wel opvolgbaar zijn: wat gebeurt ermee, wat blijkt uitvoerbaar, en waar is bijstelling nodig?

Daarbij geldt dat uitwerking altijd plaatsvindt in samenwerking met betrokken partijen, en dat ieder voorstel wordt getoetst op juridische, praktische en financiële haalbaarheid. Waar uitvoering mogelijk blijkt, wordt doorgepakt; waar belemmeringen ontstaan - zoals gebrek aan financiële ruimte - wordt dit actief teruggekoppeld en bijgesteld.

Zo ontstaat ruimte om samen te leren, verantwoordelijkheid te nemen én realistisch te blijven binnen beleidsmatige en financiële kaders. De aanpak van dak- en thuisloosheid raakt meerdere beleidsdomeinen - van zorg en veiligheid tot wonen, armoede en werk.

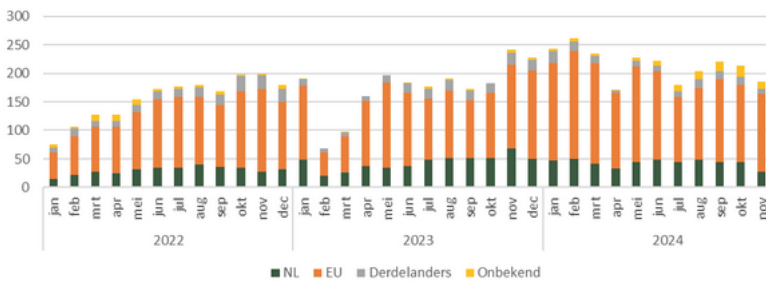
Daarom is niet alleen ambtelijke en operationele samenwerking essentieel, maar ook bestuurlijke afstemming met andere wethouders en hun beleidsvelden. Alleen zo kan de uitvoering stevig worden verankerd en effectief worden doorgezet.

Als we kijken naar de cijfermatige ontwikkeling van het aantal buitenslapers in Rotterdam in 2024, uitgesplitst naar herkomst en afgezet tegen 2022 en 2023, dan zien we over het algemeen een stijging.

3. Analyse van de problematiek

Aantal buitenslapers

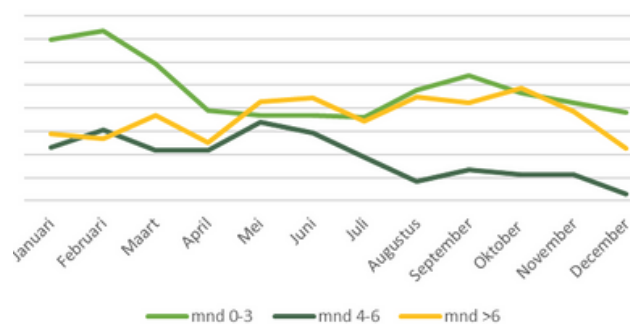

(Bron: Stichting Ontmoeting)

In 2024 is ook de duur dat de gesignaleerde buitenslapers in beeld zijn, bijgehouden. Deze gegevens worden weergegeven in deze tabel. Hier is te zien dat met name in de eerste maanden van 2024 de instroom van ‘nieuwe’ buitenslapers zeer hoog is. Hoewel dit later stabiliseert, blijft de instroom - met name bij de groep EU-migranten - onverminderd hoog.

In de tabel hiernaast is te zien dat in de afgelopen jaren sprake is van een gestage stijging van het gemiddeld aantal buitenslapers per maand, waarbij het aandeel EU-migranten gemiddeld tussen de 65-70% ligt. Het hoogtepunt van het aantal gesignaleerde buitenslapers is te zien in de laatste maanden van 2023/de eerste maanden van 2024. Gedurende 2024 neemt het aantal buitenslapers weer iets af met een sterkere daling in de laatste twee maanden.

Duursignalering buitenslapers 2024

Kwalitatieve duiding

De Rotterdamse realiteit laat een complex en veranderend beeld van dakloosheid zien. De traditionele focus op verslavingsproblematiek of maatschappelijke opvang is niet langer toereikend. Nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen leiden tot nieuwe vormen van dakloosheid:

- **EU-arbeidsmigranten raken snel van de radar.**

Verlies van werk betekent voor hen vaak ook verlies van huisvesting, inkomen en toegang tot zorg. Hun afhankelijkheid van uitzendbureaus en gebrekkige registratie maakt hen extra kwetsbaar. Zij vormen een structureel onderdeel van de groep buitenslapers.

- **De groep economisch daklozen groeit.**

Mensen met een instabiel inkomen, echtscheidingen of onbetaalbare huren belanden steeds vaker op de bank bij familie of bekenden. Zij verdwijnen uit de Basisregistratie Personen (BRP), hebben geen toegang tot voorzieningen, en schuiven richting het informele circuit.

- **Verbinding tussen OGGZ, GGZ en passende woonzorgvoorzieningen.**

Binnen de aanpak van dak- en thuisloosheid is sprake van complexe verwevenheid tussen sociaal-maatschappelijke ondersteuning en de openbare geestelijke gezondheidszorg (OGGZ), geestelijke gezondheidszorg (GGZ) en wonen. Hoewel klinische bedden in de GGZ in principe beschikbaar zijn, blijkt in de praktijk dat mensen met psychische problematiek, zorgmijding of onveilig gedrag niet altijd tijdig of adequaat worden toegeleid. Daarbij speelt dat veel mensen zelf (nog) geen hulp willen accepteren, of buiten bestaande indicaties vallen. De huidige knip tussen gemeentelijk gefinancierde ondersteuning (zoals OGGZ en beschermd wonen via de Wmo) en zorg onder de Zorgverzekeringswet (zoals ggz-behandeling) en de langdurige zorg (WLZ) belemmert een soepele, domein-overstijgende aanpak. Deze versnippering treft niet alleen de GGZ, LVB, maar raakt de hele keten. Om tot duurzame oplossingen te komen, is het nodig om lokaal afgestemde werkwijzen te ontwikkelen waarin (bemoei)zorg, veiligheid en wonen beter op elkaar aansluiten - met duidelijke toeleiding, gedeeld eigenaarschap en meer handelingsruimte voor professionals.

Het Stedelijk Daklozenteam en het FACT LOPP zijn voorbeelden van hoe die verbinding wél kan werken.

- **Overlast neemt zichtbaar toe.**

In wijken zoals het Oude Westen, rond de Pauluskerk en op Zuidplein ervaren bewoners en ondernemers een toename van vervuiling, openbare dronkenschap en agressie. Deze overlast komt vaak voort uit een beperkte aansluiting van vrijwillige zorg en onvoldoende passende juridische mogelijkheden om dwang in te kunnen zetten.

- **Intergenerationele dakloosheid speelt in toenemende mate een rol binnen de bredere problematiek.**

Steeds vaker zien we dat mensen al op jonge leeftijd met dakloosheid of instabiele woonsituaties in aanraking komen, of opgroeien in gezinnen waarin huisvesting, bestaanszekerheid en zorg onvoldoende geborgd zijn. Dit patroon vraagt om vroegtijdige signalering, ondersteuning en nauwere koppeling tussen jeugd, onderwijs, armoedebeleid en woonbeleid - om te voorkomen dat dakloosheid zich doorzet naar volgende generaties.

- **De praktijk laat zien dat repressie en zorg steeds meer in elkaars verlengde liggen, zeker in situaties waarin mensen langdurig op straat leven, overlast veroorzaken en zich onttrekken aan hulp.**

Het huidige aanbod sluit in deze gevallen vaak onvoldoende aan: de zorgstructuur is onvoldoende ingericht op mensen die tussen wal en schip vallen. Tegelijkertijd ontbreekt het regelmatig aan goede bestuurlijke, juridische en organisatorische samenwerking tussen domeinen als veiligheid, zorg en toezicht. Voor een effectievere aanpak is betere afstemming én versterking van het aanbod nodig.

- **Structurele huisvestingsproblematiek belemmert doorstrom.**

Er zijn te weinig passende, flexibele woonvormen voor de diverse doelgroepen. Regels en financieringssystemen bieden onvoldoende ruimte voor maatwerk, experimenten of tijdelijke oplossingen.

- **Structurele bekostiging is nodig.**

Veel initiatieven en pilots worden met tijdelijk geld bekostigd. Dat maakt het lastig om de geleerde lessen duurzaam te borgen. Daarnaast loopt de zorg geregeld vast op de financieringsdiscussie. Middelen komen uit minimaal drie verschillende bronnen en stelsels: Wmo, ZvW, WLZm Wfz . Vooral bij complexe casuïstiek is dit problematisch.

Deze realiteit vraagt niet om losse ingrepen, maar om een samenhangende koers waarin zorg, veiligheid, bestaanszekerheid en preventie met elkaar verbonden zijn. Dit visiedocument markeert daarin een gezamenlijk vertrekpunt. De voorgestelde richtingen zijn bedoeld als input voor verdere beleidsontwikkeling, pilots en bestuurlijke besluitvorming. Ze vragen om uitwerking in de praktijk - samen met professionals, ervaringsdeskundigen en ketenpartners - én om bestuurlijke keuzes over prioriteiten, investeringen en organisatie.

Het bijbehorende actiekader biedt daarvoor de eerste handvatten. De komende periode staat in het teken van verdieping, toetsing en sturing op uitvoering.

4. Beleidskaders en relevante documenten

Dit visiedocument sluit aan bij de volgende beleidsdocumenten en strategische lijnen. Deze beleidskaders zijn leidend voor de keuzes die organisaties in de praktijk maken en vormen de basis voor afstemming, samenwerking en toetsing van het lokale beleid.

Naast onderstaande documenten is geput uit aanvullende beleidsstukken, praktijkervaringen en input uit sessies met professionals.

- Actieplan Buitenslapers (2023–2025)
- Actieplan Bankslapers (2024)
- Actieprogramma EU-Arbeidsmigranten (2023-2026)
- Beleidsplan Op weg naar herstel en een thuis (2023-2026)
- ‘Geen tweederangs burgers’ – Aanjaagteam Arbeidsmigranten
- Nationaal Actieplan Dakloosheid: ‘Een thuis voor iedereen’

Foto: De Ontmoeting

5. Strategische richting en visiepunten

De Rotterdamse aanpak van dak- en thuisloosheid vereist een herijking van het bestaande denken en doen. De uitdaging is niet alleen om bestaande tekorten aan te pakken, maar ook om fundamenteel anders te kijken naar kwetsbaarheid, (on)zelfredzaamheid, wonen, zorg en veiligheid.

Veel van de onderstaande richtingen sluiten aan bij bestaand beleid, waaronder het gemeentelijk beleid Op weg naar herstel en een thuis. Waar dat het geval is, zijn ze bedoeld als verbreding, verdieping of verscherping van wat al is ingezet. In verschillende consultatiesessies kwam bovendien nadrukkelijk naar voren dat bepaalde punten, ondanks hun plek in bestaand beleid, in de praktijk nog onvoldoende zijn verankerd of opgevolgd.

Dit document bundelt daarom niet alleen nieuwe voorstellen, maar ook herbevestigde prioriteiten uit de praktijk. Op basis van deze analyse en uitgangspunten kiezen we voor onderstaande strategische richtingen, die samen het fundament vormen van de vervolgaanpak.

Deze richtingen zijn nadrukkelijk geen vrijblijvende ambities. Ze vragen om gezamenlijk vervolg: om onderzoek, doorontwikkeling, bestuurlijke weging en - waar mogelijk - concrete uitvoering. Ze geven richting aan wat we de komende jaren willen proberen, onderbouwen en, indien effectief en haalbaar, implementeren:

- **Versterken van de preventieve aanpak.**

Voorkomen van dakloosheid is doeltreffender en duurzamer dan herstel achteraf. We stellen voor om de mogelijkheden te verkennen om voorlichting en vroegsignalering te verbeteren, kennisdeling binnen de keten te versterken, en nieuwe inwoners beter voor te bereiden op hun komst naar Rotterdam en te informeren over de rechten en

beschikbare hulp. Tegelijk willen we onderzoeken hoe maatwerk in wonen, werk en inkomen beter kan worden ingezet ter voorkoming van huisuitzettingen of problematische schulden.

- **Ruimte bieden aan vernieuwende woonconcepten.**

Er is behoefte aan meer variatie en flexibiliteit in het woonaanbod. We stellen voor om - in samenspraak met partners en bewoners - de ruimte te benutten voor kleinschalige, innovatieve woonvormen zoals room first, time-out plekken, skaeve huse, tijdelijke tiny houses of begeleid wonen. Daarbij hoort ook het toetsen van draagvlak, uitvoerbaarheid en juridische inbedding.

- **Versterken van de samenhang tussen zorg en veiligheid.**

De problematiek van buitenslapers en zorgmijders vraagt om betere afstemming tussen bemoeizorg, GGZ, wijkteams en het veiligheidsdomein. Hoewel in sommige casussen goede samenwerkingen bestaan, zoals tussen behandelteams en politie, signaleren partners dat plannen en doelstellingen niet altijd op elkaar aansluiten. Dit leidt tot onduidelijkheid over rolverdeling, verschillende belangen en onbenutte kansen voor integrale aanpak. Er wordt daarom voorgesteld om de bestaande netwerken en samenwerkingstrajecten onder de loep te nemen, met als doel om wederzijds begrip, gezamenlijke visievorming en effectieve coördinatie en betere gegevensdeling te versterken. Ook wordt verkend hoe bestaande overlegstructuren en stedelijke regie op dit punt kunnen worden verstevigd, zodat betrokken partijen beter geïnformeerd zijn over elkaars werkwijze en gezamenlijk op kunnen trekken richting kwetsbare en/of overlastgevende personen in de stad.

- **Meer zicht en ondersteuning voor kwetsbare groepen, waaronder EU-burgers.**

We signaleren dat bepaalde doelgroepen - zoals EU-arbeidsmigranten zonder opgebouwde sociale

rechten - relatief vaak op straat belanden. We stellen voor om gezamenlijk te verkennen hoe registratie, begeleiding en toegang tot zorg en ondersteuning beter georganiseerd kunnen worden, met respect voor wet- en regelgeving en oog voor draagvlak in de stad.

- **Stimuleren van doorstroom en passende vervolgtrajecten.**

Een vlotte door- en uitstroom is essentieel om herstel mogelijk te maken. In de praktijk ervaren veel professionals knelpunten bij het begeleiden van cliënten van opvang naar zelfstandig(er) wonen of passende zorg. We stellen voor om deze knelpunten in kaart te brengen en te zoeken naar oplossingsrichtingen zoals meer flexibele woonvormen of tijdelijke arrangementen. De gemeente is met de pilot procesregie bezig om dit op te pakken.

- **Verhelderen van rollen, regie en verantwoordelijkheden in de keten.**

Effectieve aanpak van dakloosheid vraagt om duidelijke regie, maar die vindt nu vaak plaats binnen een versnipperd systeem. Casusregie of procesregie zonder structurele domein overstijgende samenwerking en heldere mandaten schiet tekort. In de praktijk is vaak onduidelijk wie verantwoordelijk is voor welke beslissingen, wat leidt tot vertraging of afschuiven. We stellen voor om - op basis van praktijkervaringen, zoals in het ZVHRR met de aanpak voorkomen escalatie (AVE) - te verkennen hoe regie en verantwoordelijkheden beter kunnen worden belegd, met aandacht voor doorzettingsmacht, heldere casusafspraken en samenwerking binnen én tussen domeinen.

- **Borgen van bestuurlijke samenwerking en leervermogen.**

De vraagstukken rondom dakloosheid vragen om een gezamenlijke, lerende houding. We nodigen bestuurlijke partners uit om deze visie te benutten als richtinggevend kader voor nadere keuzes en pilots. Daarbij willen we ruimte creëren om - waar nodig - buiten bestaande kaders te denken, met ruimte voor evaluatie, reflectie en bestuurlijke terugkoppeling.

- **Versterken van domein overstijgende samenwerking tussen zorg, veiligheid en handhaving.**

De aanpak van complexe casussen zoals zorgmijdende buitenslapers of overlastgevers vraagt om nauwe samenwerking tussen zorg, veiligheid en sociaal domein. Waar mogelijk worden repressieve trajecten - zoals verplichte

terugkeer, wijkverboden of juridische maatregelen - verbonden met begeleiding, zorg en casusregie. Daarbij is een gedeelde visie nodig op wat onder 'overlast' wordt verstaan en hoe dit bestuurlijk wordt gewogen. In het Zorg- en Veiligheidshuis is versterking noodzakelijk. Bij casussen waarin ernstige zorgmijding samengaat met maatschappelijke teloorgang of veiligheidsrisico's, ontbreekt vaak een duidelijke regierol of mandaat. Hulpverleners uit de praktijk (zoals straatteams of bemoeizorg) zijn niet altijd aangehaakt, en informatie-uitwisseling wordt bemoeilijkt door AVG-kaders. We stellen voor om de samenstelling, werkwijze en mandatering van het Zorg- en Veiligheidshuis te herijken en te onderzoeken hoe gezamenlijke besluitvorming over interventies (zoals verplichte zorg of handhavingstrajecten) effectiever kan plaatsvinden. Dit kan bijdragen aan tijdiger en proportioneel optreden, met zorg- en veiligheidsdoelen in samenhang.

- **Versterken van de samenwerking tussen formele en informele zorg.**

Familie, burens, vrijwilligers en sleutelfiguren in de wijk kunnen een cruciale rol spelen in preventie en herstel. We zetten in op netwerkzorg, waarin samenwerking, samenredzaamheid en 'samenaarschap' centraal staan. Deze beweging sluit aan bij de proeftuin Netwerkzorg in Rotterdam, waarin met een integrale aanpak wordt gewerkt aan betere samenwerking tussen formele en informele netwerken rond kwetsbare inwoners met complexe problematiek.

Foto: De Ontmoeting

6. tot slot

Dak- en thuisloosheid is geen statisch probleem. Het verandert mee met maatschappelijke ontwikkelingen, beleid en de leefwereld van mensen. In de afgelopen jaren is vooral de situatie van buitenslapers in Rotterdam nadrukkelijk zichtbaar geworden - in het straatbeeld, in het gesprek met bewoners en in signalen vanuit professionals. Deze groep mensen, soms zonder (opgebouwde) rechten of aansluiting op bestaande voorzieningen, vormt het meest urgente en schrijnende

deel van de bredere problematiek. Tegelijkertijd maakt dit document duidelijk dat buitenslapers zelden op zichzelf staat. Het is vaak het eindpunt van een proces waarin bestaanszekerheid, zorg en perspectief geleidelijk zijn weggevallen. Een effectieve aanpak van buitenslapers vraagt daarom om brede inzet: op preventie, herstel, doorstroom, samenwerking en structurele oplossingen binnen het bredere speelveld van dak- en thuisloosheid.

Foto: De Ontmoeting

Deze visie biedt een gedeeld vertrekpunt voor een volgende fase in het Rotterdamse beleid. De voorstellen die hierin zijn opgenomen bundelen niet alleen ideeën, maar vragen om gezamenlijke actie: om nader onderzoek, beproeving, bestuurlijke besluitvorming en uitvoering. De urgentie ligt hoog bij de buitenslapers, maar de kracht van de aanpak zit in de samenhang en gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle betrokken partijen.

We roepen ketenpartners, beleidsmakers en bestuurders op om dit momentum te benutten. Alleen door samen te werken, met ruimte voor reflectie, toetsing en bijsturing, kunnen we stappen zetten naar een stad waarin niemand langdurig op straat hoeft te leven, en waarin iedere Rotterdammer perspectief heeft op herstel, veiligheid en een thuis.

Juli 2025

Gezamenlijk opgesteld door de Gemeente Rotterdam, Ombudsman Rotterdam-Rijnmond (ORR) en betrokken partners in het veld.